

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců
JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **D. P.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Bc. Vítězslavem Zdeňkem
sídlem Riegrova 379/18, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2023, č. j. KUZZL 97160/2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Městský úřad Kroměříž, odbor životního prostředí vydal dne 9. 8. 2023 rozhodnutí č. j. MeUKM/072073/2023, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku podle § 27 odst. 2 písm. d) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání. Tohoto přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že porušila zákaz prodeje nebo předání psa nebo kočky novému chovateli na veřejném prostranství, jestliže dne 22. 3. 2021 v 14:30 hod. v Kroměříži, na ulici Velehradská 4076/101, OC Rybalka, na parkovišti před prodejnou SuperZOO, prodala štěně novému chovateli. Za tento přestupek uložil městský úřad žalobkyni pokutu ve výši 30 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení v paušální výši 1 000 Kč. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 10. 11. 2023, č. j. KUZL 97160/2023, zamítl odvolání žalobkyně podané proti prvostupňovému rozhodnutí a toto rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobkyně se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že nebyla prodejcem předávajícím štěně. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nevypořádal s odkazem žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2022, č. j. 1 As 168/2022-30. Podle něj rekognice musí být provedena až po zahájení správního řízení, zástupce obviněného musí mít možnost být jí přítomen a osobu svědka je potřeba před provedením rekognice vyslechnout o podstatných skutečnostech souvisejících s předmětem rekognice. Všechna tři pravidla byla porušena a rekognice byly přitom jediným důkazem, že právě žalobkyně štěně prodala a předala na veřejném prostranství. Žalobkyně dále namítá nepřezkoumatelnost z důvodu, že žalovaný ignoroval námitku, že svědek L. označil za prodávající jinou osobu. Napadené rozhodnutí je dále nepřezkoumatelné i co do odůvodnění výše uložené pokuty. Žalovaný se pokutou nezabýval a prvostupňový orgán ji odůvodnil povšechně. Žalobkyně dále poukazuje na nedostatky prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k výroku o pokutě a uzavírá, že je na něj nutno pohlížet tak, jako by výše pokuty vůbec odůvodněna nebyla.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že závěr o osobě prodávající nebyl učiněn na základě rekognice, nýbrž na základě všech zjištění. Policie jednoznačně identifikovala osobu podezřelou z přestupku. Námitkou nezákonnosti rekognice se žalovaný zabýval a vyhodnotil ji jako nedůvodnou. Policie ani městský úřad neprováděly rekognici, nýbrž poznávací řízení, které bylo jedním z důkazů. Situace popisovaná v rozsudku č. j. 1 As 168/2022-30 byla jiná. Odůvodnění pokuty v prvostupňovém rozhodnutí nebylo povšechné. Žalovaný proto rekapituluje úvahy prvostupňového orgánu týkající se výše pokuty a poukazuje na to, že žalobkyně své osobní a majetkové poměry nedoložila přes poučení o této možnosti. Závěrem žalovaný rekapituluje důkazy vedoucí k závěru, že pachatelem přestupku byla žalobkyně, a navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
4. Žalobkyně v replice doplňuje, že pouze rekognice je důkazem toho, že osobou předávající psa byla žalobkyně. Pojem poznávací řízení je synonymem pro rekognici. I pokud by byly rekognice provedeny v souladu se zákonem, měl se žalovaný vypořádat s rozporem mezi výpověďmi svědků L. a L. Žalovaný se podle žalobkyně nezákonně snaží ve svém vyjádření nahradit chybějící odůvodnění správních rozhodnutí ve vztahu k pokutě.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného a řízení předcházející jeho vydání v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále „s. ř. s.“). Soud vycházel ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.

6. Žalobkyně předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Tyto námitky soud shledal nedůvodnými.
7. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro skutečnou nemožnost zjistit samotný obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, při kterých pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat.
8. V nyní posuzované věci přitom podle názoru soudu lze z napadeného rozhodnutí seznat jasný postoj žalovaného ke všem odvolacím námitkám. Žalovaný výslovně označil námitku nezákonnosti provedených rekognic za nedůvodnou a obě rekognice vyhodnotil tak, že podporují závěr o spáchání přestupku právě žalobkyní. Žalobkyni nic nebránilo v tom, aby tyto závěry věcně rozporovala, což také v žalobě učinila, a soudu nic nebrání v tom, aby zákonnost těchto závěrů věcně posoudil.
9. Totéž platí i pro namítanou nepřezkoumatelnost z důvodu, že žalovaný údajně ignoroval námitku, že svědek L. označil za prodávající jinou osobu. Na tuto námitku žalovaný reagoval takto: *„Skutečnost, zda svědek M. L., na fotografiích předložených správním orgánem při ústním jednání dne 26. 5. 2022 za účelem podání svědecké výpovědi, v přítomnosti jak právní zástupkyně obviněné, tak dvou oprávněných úředních osob, v delším časovém odstupu, cca 15 měsíců od události, obviněnou poznal, byla, stejně jako další zjištění, hodnocena v kontextu s ostatními. Nicméně i z jeho výpovědi bylo možno soudit, jak obviněnou vnímal.“* Žalovaný tedy přímo nevyvrátil namítaný průběh rekognice (svědek označil jako možné pachatele přestupku dvě z šesti osob), ale dovodil, že v kontextu s ostatními skutkovými zjištěními má i tato rekognice vypovídací hodnotu. Také v této části lze zákonnost takové úvahy věcně posoudit.
10. A nakonec nelze spatřovat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ani v tom, že se žalovaný vůbec nezabýval odůvodněním pokuty. Žalobkyně totiž v odvolání neuplatnila žádnou námitku týkající se pokuty. V takovém případě nebylo povinností žalovaného v napadeném rozhodnutí *ex officio* výslovně řešit, proč žádné pochybení městského úřadu v této části neshledal. Absence takové úvahy proto nemůže založit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
11. Žalobkyně dále uplatňuje námitky proti způsobu provedení rekognic a použitelnosti jejich výsledků.
12. Soud dává žalobkyni za pravdu v tom, že obě rekognice provedené se svědky L. a L. proběhly v rozporu se zákonem. První rekognice byla nezákonná z důvodu, že ji provedly orgány Policie České republiky před zahájením přestupkového řízení, bez přítomnosti žalobkyně nebo jejího zástupce a bez předchozí svědecké výpovědi svědkyně L. Druhá rekognice byla nezákonná z důvodu, že ani jí nepředcházel výslech svědka L. o okolnostech, za jakých osobu vnímal a o znacích a zvláštностech, podle nichž je možné tuto osobu poznat (ke všem těmto důvodům nezákonnosti v podrobnostech viz rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 29. 9. 2022, č. j. 1 As 168/2022-30). Výsledky obou rekognic jsou tudíž jako důkaz nepoužitelné. Jejich nepoužitelnost je ovšem absolutní, takže se výsledku rekognice provedené svědkem L. nemůže dovolávat ani žalobkyně. Námitku žalobkyně, že svědek při rekognici označil jinou osobu, je proto nedůvodná. Nad rámec nutného odůvodnění však soud poznamenává, že tvrzení žalobkyně je zavádějící. Svědek totiž v rámci rekognice (probíhající s odstupem 15 měsíců) označil ze šesti žen dvě, z nichž jednou (na fotografii č. 1) byla žalobkyně. Výslovně při tom uvedl, že onou osobou předávající štěně byla žena na „fotografii jedna nebo tři, spíše si myslím, že tři. Paní vypadala jinak, měla vlnité vlasy a byla hodně hubená.“

13. Soud se dále zabýval otázkou, zda uvedená procesní pochybení při rekognici mají za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Tak by tomu bylo v případě, kdyby ostatní důkazy nebyly pro závěr o spáchání přestupku žalobkyní postačující, jako tomu bylo ve věci posuzované Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 1 As 168/2022-30. Situace v nyní posuzované věci je však odlišná. Spáchání přestupku právě žalobkyní lze mít totiž za prokázané na základě uceleného řetězce ostatních důkazů a závěry žalovaného tak obстоjí i bez výsledků procesně vadných rekognic. Se žalobkyní nelze souhlasit v tom, že důkazem této skutečnosti může být pouze rekognice.
14. Žalovaný podrobně analyzoval informace sdělené zástupcem portálu Bazoš.cz a Policií České republiky. Na základě těchto informací učinil podstatná (a dostatečná) skutková zjištění, která žalobkyně nijak konkrétně nerozporuje. Informace z portálu Bazoš.cz potvrdily, že v rozhodné době byly opakovaně nabízeny ke koupi štěňata plemene francouzský buldoček v inzerátech evidovaných pod č. 135834293, č. 133821473, č. 133449443, č. 133446037. U inzerátů č. 133821473, č. 133449443 a č. 133446037 je uvedena totožná e-mailová adresa i telefon, jaké při záměru koupe využili svědci L. a Z. Toto telefonní číslo použila osoba předávající štěně bezprostředně před předáním. Svědek Z. navíc policejnímu orgánu předložil fotografie k totožnému inzerátu č. 135834293, který byl zveřejněn jen od 1. 5. 2021 do 2. 5. 2021 s tím, že u tohoto inzerátu a toho, na základě něhož proběhl prodej štěněte v této věci, zobrazuje stejnou ruku s typickými škrábanci a znaménkem na předloktí, jako v případě inzerátu, na který reagovala svědkyně L. Oddělení analytiky a kybernetické kriminality Policie České republiky následně na základě telefonního čísla užitého v inzerátu a uváděného svědky zjistilo IMEI mobilního zařízení, v němž byla sim karta s tímto číslem používána, a také další telefonní čísla používaná v tomto mobilním zařízení. Jedno z těchto čísel, aktivní od 10. 4. 2013, bylo registrováno na žalobkyni a bylo v době vyšetřování používáno žalobkyní. Uvedla jej policistům jako kontakt na žalobkyni její matka a policisté žalobkyni také na tomto čísle kontaktovali. Další z čísel použitých v totožném mobilním zařízení bylo u poskytovatele SAZKA a.s. spojeno s e-mailovou adresou X. Bylo proto prokázano, že osoba předávající štěně používala nejen při inzerování, ale i předávání štěněte mobilní telefon žalobkyně.
15. Uvedené skutečnosti představují ucelený řetězec důkazů jednoznačně identifikující žalobkyni jako osobu, která se dopustila daného přestupku. Proti těmto důkazům postavila žalobkyně své tvrzení, že v rozhodné době byla na pohovoru v prodejně T-Mobile ve Zlíně. Na podporu svého tvrzení předložila potvrzení, které je však zcela nevěrohodné. Bylo totiž podepsáno pracovníkem prodejny, který tvrzení žalobkyně nemohl vůbec stvrdit, neboť v dané prodejně pracoval až v období od 1. 2. 2022 do 31. 1. 2023, tedy zhruba rok po spáchání přestupku. Nevěrohodné je také vysvětlení žalobkyně, že prováděla kontrolu provozovny, kde pracuje svědkyně L., a „toto“ (zřejmě myšleno nahlášení přestupku) je

následek toho, že kontrola nedopadla moc dobře. Předně by bez analytické činnosti policejního orgánu nebylo možné na základě informací poskytnutých svědkyní L. žalobkyni vůbec identifikovat. Kdyby svědkyně skutečně usilovala o odplatu a za tím účelem nahlásila spáchání přestupku, jistě by žalobkyni jasně identifikovala jako pachatele přestupku. Kromě toho byla žalobkyně v rozhodné době evidována jako nezaměstnaná. Nevěrohodné je proto také její tvrzení o údajně prováděné kontrolní činnosti, jako „auditor určitých společností, jejichž jméno nemůže uvést“.

16. Lze uzavřít, že správní orgány učinily dostatečná skutková zjištění podporující závěr o spáchání předmětného přestupku žalobkyní. I bez přihlédnutí ke dvěma rekognicím, jejichž provedení bylo vadné, proto napadené rozhodnutí obstálo. Popsaná vada neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
17. Dále se soud zabýval námitkami směřujícími proti odůvodnění pokuty, byť tyto námitky ve skutečnosti vůbec proti napadenému rozhodnutí nesměřují, ač by měly, jak plyne z § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Žalobkyně totiž neuvádí, jak se tvrzené nedostatky prvostupňového rozhodnutí promítají do nezákonnosti či nicotnosti žalobou napadeného rozhodnutí.
18. Předně prvostupňové rozhodnutí soud nepovažuje v této části za nepřezkoumatelné. Odůvodnění výše pokuty je sice stručné, ale dostatečně konkrétní na to, aby proti němu žalobkyně mohla brojit v odvolání. Kdyby tak učinila, žalovanému by nic nebránilo v tom, aby se s odvolacími námitkami věcně vypořádal.
19. Ani námitky dvojího přičítání týchž skutečností z hlediska viny i trestu soud neshledal důvodnými. Přihlížení k povaze a závažnosti přestupku (tj. také k významu zákonem chráněného zájmu, respektive obecněji k míře společenské škodlivosti) je zákonnou povinností při určování druhu a výměry správního trestu (§ 37 a § 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Nejedná se o dvojí přičítání téže skutečnosti, neboť jde toliko o zákonem požadované zohledňování všech okolností případu, nikoliv o zohledňování aspektu skutkové podstaty také jako přitěžující okolnosti (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2022, č. j. 31 A 141/2021-42). Nic z toho, co žalobkyně uvádí, městský úřad jako přitěžující okolnost neoznačil.
20. Pokud jde o zohlednění majetkových poměrů žalobkyně, městský úřad mohl zohlednit pouze to, co mohl z obsahu spisu (potažmo veřejně dostupných zdrojů) zjistit. Opakovaně přitom žalobkyni poučil o možnosti doložit své osobní a majetkové poměry, aby k nim mohlo být přihlédnuto (v předvolání ze dne 4. 3. 2022, 25. 4. 2022 a 3. 10. 2022 a v rámci ústního jednání dne 28. 6. 2022). Žalobkyně však městskému úřadu pro tyto účely žádné podklady nedoložila. Při své výpovědi navíc popisovala, že vykonává jakousi auditorskou činnost, takže z pouhé informace o evidování žalobkyně jako nezaměstnané nemohl plynout závěr o nepřiměřenosti výše pokuty s ohledem na majetkové poměry žalobkyně. Pokuta ani objektivně nemohla žalobkyni způsobit existenční potíže, jestliže zhruba odpovídala výnosu žalobkyně z nelegálního prodeje jediného štěněte a žalobkyně dle svých slov vykonávala výdělečnou činnost. Byla navíc uložena v dolní desetině zákonné sazby, takže ani z tohoto pohledu se na první pohled nejví nepřiměřenou.

IV. Shrnutí a náklady řízení

21. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.

22. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. dubna 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu